

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3269/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.1632/2018/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdésére is hivatkozással, de ténylegesen az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, és kérte a Kúria Bfv.I.1632/2018/3. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 32.Beüf.12.014/2018/3. számú végzése és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.Bpk.61.410/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítvány szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményét.
- [2] Az alkotmányjogi panasz előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] 1.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság alkotmányjogi panasszal támadott, 23.Bpk.61.410/2018/2. számú végzésében foglaltak szerint az indítványozó összbüntetési eljárás lefolytatását kezdeményezte az alábbi jogerős ítéletek vonatkozásában:
- 1.1.1. a Budai Központi Kerületi Bíróság 4.B.XI.627/2011/60. számú, 2013. október 30. napján kelt, és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.14213/2013/4. számú határozata folytán 2014. május 19. napján jogerős ítéletével kiszabott 3 év 6 hónap börtönbüntetés és 3 év közügyektől eltiltás (elkövetési idő: 2008. február 11., 2008. május 28., 2008. június 2. – 2008. október 2.);
- 1.1.2. a Veszprémi Járásbíróság 10.B.1533/2012/65. számú, 2015. június 11. napján kelt és jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 2 év 6 hónap börtönbüntetés és 3 év közügyektől eltiltás (elkövetési idő: 2010. március 25. – szeptember 14., 2010. augusztus 23. – 2010. szeptember 28., 2010. április 30., 2010. május 25., 2010. április 1. – április 30., 2010. június, 2010. szeptember 15.);
- 1.1.3. Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.11776/2013/40. számú, 2014. október 31. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bf.5209/2015/13. számú határozata folytán 2015. október 15. napján jogerős ítéletével kiszabott 4 év börtönbüntetés és 4 év közügyektől eltiltás (elkövetési idő: 2007. július 30. – 2009. június 30.);
- 1.1.4. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.33457/2016/14. számú, 2018. január 31. napján kelt és jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés és 2 év közügyektől eltiltás (elkövetési idő: 2011. május 19.);
- 1.1.5. Budai Központi Kerületi Bíróság 24.B.XI.412/2014/43. számú ítéletével kiszabott és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.7990/2016/9. számú határozata folytán 2016. október 5. napján jogerős 4 év szabadságvesztés (elkövetési idő: 2013. november 29.).
- [4] A támadott elsőfokú végzés megállapítása szerint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.Beü.60.412/2018/3. számú ítéletével az 1.1.1.–1.1.4. pontban foglalt büntetéseket korábban már jogerősen összbüntetésbe foglalta, az összbüntetés tartamát 6 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésben állapította meg. Az indítványozó 2018. szeptember 12-én az Alkotmánybíróság 10/2018. (VII. 18.) AB határozatára (a továbbiakban: Abh.) és – az álláspontja szerint alkalmazandó – a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) összbüntetésre vonatkozó rendelkezéseire hivatkozva kérte az 1.1.1.–1.1.5. pontban felsorolt büntetések összbüntetésbe foglalását.
- [5] A Pesti Központi Kerületi Bíróság az indítványozó kérelmét elutasította.

- [6] Végzésének indokolásában a bíróság kifejtette, hogy az 1.1.5. pontba foglalt, a Budai Központi Kerületi Bíróság 24.B.XI.412/2014/43. számú ítéletével és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.7990/2016/9. számú határozata folytán 2016. október 5. napján jogerős ítéletével kiszabott 4 év szabadságvesztés vonatkozásában az ítéletben írt egyik elkövetési idő 2013. november 29. napja, amely a fentiek szerint megjelölt 1.1.1. pont alatti ítélet kihirdetésének napját követő elkövetési idő, ennek megfelelően a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 93. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az összbüntetés feltételei az 1.1.5. pontban megjelölt ítélet vonatkozásában nem állnak fenn. Ezen túlmenően az 1.1.1.–1.1.4. pontban foglalt büntetések korábban összbüntetésbe foglalásra kerültek, így a Btk. 93. § (4) bekezdésének a) pontja szerint nem foglalhatók ismét összbüntetésbe.
- [7] 1.2. Az indítványozó fellebbezését követően eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 32. Beüf.12.014/2018/3. számú, 2018. november hó 26. napján kelt végzésével az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyta.
- [8] 1.3. A Kúria a Bfv.I.1632/2018/3. számú, 2019. február 12-én hozott végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 660. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva –, mint törvényben kizártat, a Be. 656. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [9] 2. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésére és az Abh.-ra hivatkozva terjesztette elő alkotmányjogi panaszát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.Bpk.61.410/2018/2. számú végzésével és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Beüf.12.014/2018/3. számú végzésével szemben, azok alaptörvényt sértő és jogszabálysértő voltára hivatkozva. Az indítványozó álláspontja szerint ügyében a hivatkozott alkotmánybírói határozat révén megnyílt a lehetőség a vele szemben hozott mind az öt ítélet összbüntetésbe foglalására, mert esetében nem a Btk., hanem a régi Btk. összbüntetésre vonatkozó szabályai az irányadók. Kifogásolta az indítványozó a Fővárosi Törvényszék jogerős végzésének azon jogértelmezését, miszerint mind a régi Btk., mind az elbírálás idején hatályos Btk. az összbüntetésbe foglalás feltételei körében azonosan rendelkezik arról, hogy a jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetéseket akkor lehet összbüntetésbe foglalni, ha az elkövető valamennyi bűncselekményét a vele szemben legkorábban hozott elsőfokú ítélet kihirdetését megelőzően követte el. Ezzel szemben az indítványozó kifejtette, hogy míg a régi Btk. a legkorábbi ítélet jogerőre emelkedése előtt elkövetett cselekményeket engedte összbüntetésbe foglalni, a Btk. már csak a legkorábbi elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetését megelőzően elkövetett cselekményeket engedi figyelembe venni, tehát a két szabály nem azonos, a régi Btk. rendelkezései megengedőbbek, az elítélre nézve kedvezőbbek voltak. Ennek okán összbüntetési kérelmének elutasítása sértette a *nulla poena sine lege praevia* elvét.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszának kiegészítésében kérelmét kiterjesztette a Kúria Bfv.I.1632/2018/3. számú végzésére. Álláspontja szerint a bírói döntések nem felelnek meg a jogállamiságból fakadó azon követelménynek, amelynek értelmében senkit sem lehet olyan jogszabályi rendelkezés alapján büntetéssel sújtani, amely a cselekmény elbírálásakor hatályban volt, de a cselekmény elkövetésekor még nem. A támadott végzések tehát azért alaptörvény-ellenesek, mert a visszaható hatály tilalmát sértő jogalkalmazás eredményeként születtek meg.
- [11] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [12] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Tekintettel arra, hogy a Kúria a döntését 2019. február 12-én hozta, és a panaszt az indítványozó 2019. március 5-én, postai úton benyújtotta, a panasz a Kúria döntése vonatkozásában-határidőben benyújtottnak tekinthető.
- [13] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, a sérelmezett bírói döntéseket, az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, valamint az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, tartalmazza a panasz a Fővárosi Törvényszék 32.Beüf.12.014/2018/3. számú végzése és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.Bpk.61.410/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének indokolását,

továbbá kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére. Az indítványozó érintettsége összbüntetési kérelmének elutasítása okán megállapítható, úgyszintén az is, hogy jogorvoslati lehetőségét kimerítette.

- [14] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [15] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítványozó – bár alkotmányjogi panaszának kiegészítésében kérte a Kúria végzésének megsemmisítését – semmivel sem indokolta e döntésnek, mint a bírósági eljárást befejező, a felülvizsgálati kérelmet törvényi kizártság okán elutasító egyéb döntésnek az alaptörvény-ellenességét. Az alkotmányjogi panaszban, és annak kiegészítésében az indítványozó kizárólag az első-, és a másodfokú végzés alaptörvény-ellenességét tette kifogás tárgyává, amellyel kapcsolatban az Alkotmánybíróság indokoltnak látja megjegyezni: a jogerős végzés indítványozó által kifogásolt, részben téves jogértelmezésének azért nem volt jelentősége, mert az 1.1.5. alatti bűncselekmény elkövetésének időpontja a Btk. 2013. július 1-jei hatálybalépése utáni, ezért a régi Btk. alkalmazásának lehetősége fel sem merül.
- [16] Az indítványozó által a fentiek szerint, az összbüntetési kérelmét érdemben elutasító döntésekkel összefüggésben előadott érvek kapcsán az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az eljárást befejező döntéssel felülvizsgált más bírósági, vagy hatósági döntések vizsgálatára és megsemmisítésére csak két esetben van lehetőség. Egyrészt az eljárást lezáró döntés megsemmisítése esetén (azt követően) az Abtv. 43. § (4) bekezdése szerint, másrészt az Ügyrend 32. § (4) bekezdése alapján akkor, ha korábban a jogerős bírói döntés ellen az indítványozó határidőn belül alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Jelen ügyben a jogerős végzés ellen határidőben alkotmányjogi panasz nem került benyújtásra {lásd például: 3141/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [17] 4. Az Alkotmánybíróság mindezeket figyelembe véve, az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján mérlegelve úgy döntött, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. §-ában meghatározott feltételnek, ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 32. § (4) bekezdése és a 30. § (2) bekezdésének *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró különvéleménye

- [18] Nem értek egyet az indítvány visszautasításával az alábbiakban kifejtett indokok miatt.
- [19] 1. Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem vagy indítvány benyújtását is lehetővé teszi. Az Abtv.-ben a befogadás törvényi feltételeinek körében meghatározott jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége ugyanis nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra.

- [20] 1.1. A gyakorlatban ugyanakkor problémát jelentett azoknak az eseteknek a kezelése, amikor az indítványozó felülvizsgálati kérelmet (indítványt) és alkotmányjogi panaszt is benyújtott. Ilyenkor az Alkotmánybíróságnak úgy kellett lefolytatnia a jogerős döntés vonatkozásában az alkotmányjogi panaszeljárást, hogy fennállt annak a lehetősége, hogy a Kúria azt hatályon kívül helyezi, illetve megváltoztatja. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság Ügyrendjét az 1005/2016. (VI. 22.) AB Tü. határozattal módosította, és a 32. § (3) bekezdésében rögzítette: „Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el, továbbá – arra tekintettel, hogy az eljárás még folyamatban van – a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával szemben. Ezen esetekben a benyújtott alkotmányjogi panasz soron kívül, az egyéb feltételek vizsgálata nélkül is visszautasítható.”
- [21] 1.2. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdésének alkalmazása ugyanakkor újabb értelmezési kérdéseket vetett fel. A gyakorlatban ugyanis problémát jelentett az, ha a Kúria az indítványozó által benyújtott felülvizsgálati kérelmet (indítványt) nem vizsgálta érdemben, hanem azt állapította meg, hogy az eljárási törvények alapján nincs helye felülvizgálatnak [a régi Be. 416. §, a Be. 648–650. §, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. §, 272. § (2) bekezdés, 273. §, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 406. §]. A Kúriának ez a döntése olyan eljárást lezáró döntésnek tekinthető, amely az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal támadható ugyan, de a peres eljárás érdemét (a perbe vitt igény elbírálását) nem érinti.
- [22] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában ezen indítványoknak a megítélése azért okozott nehézséget, mert lehetőséget teremtett az indítványozók számára, hogy a Kúria nem érdemi végzésével együtt, azon keresztül az ügy érdemében hozott jogerős döntést is megtámadják. Minderre pedig olyan időben kerülhetett sor, amikor az alkotmányjogi panasz benyújtására megállapított 60 napos határidő a jogerős döntéstől már értelemszerűen eltel.
- [23] Ezt a helyzetet kívánta kezelni az Ügyrend 32. § (4) bekezdése. E szerint „[h]a a jogerős döntést megtámadó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel visszautasította, majd a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntést hozott a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása miatt, vagy azért, mert a felülvizgálat kizárt, akkor a Kúria ezen döntését az Abtv. 26. § (1) bekezdése vagy 27. §-a alapján megtámadó – és az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül benyújtott – alkotmányjogi panaszt, amennyiben az a jogerős döntésre is kiterjed, nem lehet elkésettnek tekinteni e határozat vonatkozásában.”
- [24] 1.3. Az Ügyrend 32. § (4) bekezdése azonban a gyakorlatban szintén értelmezési kérdéseket vetett fel azzal összefüggésben, hogy vizsgálható-e a jogerős döntés abban az esetben, ha az indítványozó korábban a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal nem támadta meg.
- [25] Az Alkotmánybíróságnak az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalása (a továbbiakban: Tü. állásfoglalás) ezzel a kérdéssel összefüggésben adott iránymutatást. Megállapította, hogy „[a]z alkotmányjogi panasz alapján lefolytatott alkotmányossági felülvizgálat keretében a Kúria döntésén keresztül a – korábban alkotmányjogi panasszal megtámadott, de a felülvizsgálati eljárás miatt érdemben nem vizsgált – jogerős döntés – a korábbi alkotmányjogi panaszba foglalt kérelemnek megfelelően – akkor is felülvizsgálható, ha az indítványozó korábban felülvizsgálati (vagy csatlakozó felülvizsgálati) kérelmet nyújtott be, de azt a Kúria érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.”
- [26] Véleményem szerint a Tü. állásfoglalás hivatkozott megállapításából csupán az következik, hogy a jogerős döntés a Kúria nem érdemi végzésén keresztül „akkor is felülvizsgálható”, ha az indítványozó korábban felülvizsgálati kérelmet (indítványt) nyújtott be, és az Alkotmánybíróság erre tekintettel a korábban benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasította. Az értelmezésből ugyanakkor, álláspontom szerint nem következik szükségképpen, hogy a jogerős döntés nem vizsgálható felül, ha korábban az indítványozó nem nyújtott be alkotmányjogi panaszt a jogerős döntés ellen.
- [27] 1.4. Az Alkotmánybíróság az Ügyrend módosításával egyértelművé tette, hogy a felülvizgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – kimerítése nem feltétele az alkotmányjogi panasz benyújtásának, de ha az indítványozó az alkotmányjogi panasszal párhuzamosan felülvizsgálati kérelmet (indítványt) is előterjeszt, a jogerős döntés ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja. Ebből következően azon indítványozó esetében, aki a jogerős döntés ellen felülvizsgálati kérelmet (indítványt) kíván előterjeszteni, nem tűnik észszerűnek, hogy alkotmány-

jogi panaszt is benyújtson, hiszen számíthat rá, hogy azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján mérlegelés nélkül visszautasítja.

- [28] Mindezek alapján fontosnak tartom hangsúlyozni a következőket.
- [29] Véleményem szerint az Ügyrend 32. § (3)–(4) bekezdéséből nem következik szükségképpen, hogy a Kúria nem érdemi végzésén keresztül a jogerős döntés csak akkor vizsgálható, ha azt az indítványozó korábban alkotmányjogi panasszal megtámadta, és ezt az Alkotmánybíróság visszautasította. Úgy gondolom, hogy az Alkotmánybíróságnak esetenként kellene vizsgálnia, hogy a felülvizsgálat eredményeként született döntéssel együtt a jogerős döntés alkotmányossági vizsgálatának a feltételei/indokai is fennállnak-e.
- [30] Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének azon okból történő korlátozása, hogy az indítványozó nem támadta meg külön alkotmányjogi panasszal a jogerős döntést is, azokban az esetekben elfogadható, amikor az eljárási törvények alapján nem igényel mérlegelést, hogy van-e helye felülvizsgálatnak. Ezekben az esetekben ugyanis az indítványozó egyértelműen fel tudja mérni, hogy a felülvizsgálati kérelem (indítvány) érdemi vizsgálatának van-e helye, arra számíthat-e. Indokoltnak tartom ugyanakkor az Ügyrend 32. § (3)–(4) bekezdésének a megengedő értelmezését, ha a Kúria mérlegelési jogkörében dönt arról a kérdéstről, hogy a felülvizsgálat kizárt.
- [31] 1.5. A jelen ügyben a Kúria a Be. 656. § (2) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati indítványt – mint törvényben kizártat – elutasította. A Kúria utalt a Be. 648. §-ára, amely szerint kizárólag a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen van helye felülvizsgálatnak. A Kúriának ezért az indítványozó felülvizsgálati indítványa alapján azt kellett mérlegelési jogkörben vizsgálnia, hogy az összbüntetési ítélet ügydöntő határozatnak minősül-e. A Kúria a Be. 449. § (2) bekezdésének, 456. § (1) bekezdésének és a Be. 564–569. §-ának együttes értelmezése alapján jutott arra a következtetésre, hogy az összbüntetési ítélet azért nem minősül ügydöntő határozatnak, mert nem a vádról, illetőleg a vád alapján folyó eljárás lezárásáról (megszüntetéséről) határoz érdemben.
- [32] Az adott esetben ezért megállapítható, hogy a felülvizsgálat kizártsága a Be. 648. §-ának értelmezéstől függő tartalmán alapul.
- [33] A fentiek alapján tehát úgy gondolom, hogy azokban az esetekben, amikor az eljárási törvények egyértelműen meghatározzák a felülvizsgálat törvényi feltételeit (pl. Be. 649. §), és az indítványozó egyértelműen fel tudja mérni, hogy a felülvizsgálati indítványa érdemi vizsgálatának nincs helye, indokolt az Ügyrend 32. § (4) bekezdésének alkalmazása. Azokban az esetekben azonban, amikor a Kúria mérlegelési jogkörben dönt a felülvizsgálat megengedhetőségéről, az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát az Ügyrend 32. § (4) bekezdése nem zárhatja ki.
- [34] 2. A fentiekben kifejtettek alapján, úgy gondolom, hogy a konkrét esetben az Alkotmánybíróságnak az indítványozó alkotmányjogi panaszát érdemben kellett volna vizsgálnia.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/408/2019.

